

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 95. Regularium Hibernorum vindiciæ, contra falsum hanc accusationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67369)

Sæc. XVII. sanctæque Sedis Apostolicæ contrariâ,
A. C. 1627. & originis privilegiorum destructivâ.

§. XCV.

*Regularium Hibernorum vindictæ con-
tra falsam hanc accusationem.*

*Argentré
l. c. p. 357.*

Haud supervacaneum fuisse Decretum & Syndici monitum de hoc negotio maturius discutiendo, rei eventus comprobatum reddidit; postquam enim Facultatis censura ad Hybernos fuerat delata, Regulares suâ innocentia tuti, de impacta calumnia vehementer querebantur, totumque negotium ad Sedem Apostolicam devolvebant: quoniam ipsemet Malachias Tuamensis Archiepiscopus, necnon Mauritius Inghelacensis, & Boltius Elfingensis Episcopi, unacum Joanne Burgo Vicario Apostolico Cluanfertensi, & Francisco Roxouano Vicario Generali Tuamensis Parisinæ Facultati declararunt, nullam ex propositionibus a Cahilo exhibitis unquam a Regularibus Hibernis fuisse propugnatam, hancque in rem sequens transmisere testimonium: *Vidimus aliquas propositiones impositas Regularibus Hibernicæ (ut dicitur) exhibitas sanctæ Facultati Theologicæ Parisiensi per Dominum Patricium Cahil Sacerdotem Hibernum, censurandas: quibus cum videremus*

Regularium famæ supra modum & modestiam detracti: visum est nobis pro veritate declaranda, eidem sacræ Facultati testificari, præsentibus Religiosis nostrarum partium, quibus multorum annorum cursu convivimus, nullam ex propositionibus per dictum Patricium Cahil exhibitis, coram nobis prædicasse aut disputasse. Quin imo nobis fideles in vinea Domini fructificanda extitisse semper assistentes, testificamur. Datum in loco nostri refugii in Hibernia. Die Martii vigesima sexta anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo primo.

Sæc. XVII.
A. C. 1627.

Præterea Clericorum Hiberniæ sæcularium nomine Lucas Guyerus venerabilis Sacerdos Parisios contendit, atque Facultati hunc obtulit libellum supplicem: deferentibus Religiosis quibusdam audio perlata ad vos aliquorum Episcoporum testimonia, quibus fides detrahitur relationi clarissimorum virorum de certis propositionibus jam vestra censura notatis, & cum non solum propriæ sed etiam alienæ famæ ac honoris studiosos ac religiosos esse oportet, rogo, ut rem totam referatis diligentiori examini, præsertim cum contrarium constet tum aliorum Episcoporum, tum fide dignissimorum testimoniis, lisque tota jam pendeat in Romana curia, cujus auctoritate jam legati sunt aliqui, qui de re tota diligentius inquirent.

Sæc. XVII. Tandem etiam nomine Religio-
 A. C. 1627. rum Hiberniæ, Nicolaus Lincæus S.
 Theologiæ Magister & Ordinis FF. Præ-
 dicatorum in Hibernia Provincialis Fa-
 cultati Theologicæ literas supplices por-
 rexit, hujus tenoris: *In titulo & limi-
 nari epistola censuræ vestræ late die secu-
 da & septima Januarii anno millesimo sex-
 centesimo trigesimo primo & mandato vestro
 prælo datæ a Carolo Morel, contra qua-
 dam propositiones, quas censurandas exhibuit
 D. Patricius Cahil, fertur eas passim a
 Regularibus in Hibernia publicari, &
 prædicari, non sine maxima Regularium
 illius Regni injuria: neque hic stetit res;
 nam adversarii, ut majorem Religiosæ in-
 famiam excitarent, innumera dictæ censuræ
 exemplaria impressa cum simili titulo, in
 Hiberniæ vulgus & Optimates sparserunt,
 unde ingentia scandala & dissidia orta sunt
 in Clero, cum omnium Ecclesiasticorum sum-
 ma confusione, lætantibus hæreticis, Ca-
 tholicis vero dolentibus tam misere disceptari
 Ecclesiam. Regulares omnium Ordinum
 Hiberniæ, ut se a tanta calumnia liberarent,
 dederunt per Procuratores suos epistolam ad
 hanc sacram Facultatem, in qua protestan-
 tur solemniter, nullam earum propositi-
 onum (una excepta de Communione Pastoralis,
 quam suppositis suis privilegiis probabilem
 existimabant) ab aliquo Regulari assertam
 fuisse. Quod etiam probarunt Prælati il-
 lius*

lius Regni per suum authenticum testimo- Sæc. XVII.
 nium, quo non solum eos ab illa impostura A.C. 1627.
 liberant, sed etiam fideles in vinea Domini
 excolenda sibi extitisse semper assistentes testi-
 fificantur, & honoris reparationem condi-
 gnam postulant, quibus cum fides adhiberi
 debeat, supplicat vobis humiliter Fr. Ni-
 colaus Linccæus sacrae Theologiae Magister
 & Ordinis Prædicatorum in Hibernia Pro-
 vincialis, ut velit sacra Facultas Religioso-
 rum honori ut par est consulere, instrumen-
 tumque fieri jubeat authenticum, quo declaret,
 Regulares se per Procuratores suos legiti-
 me & sufficienter purgasse ab illa impostu-
 ra, & de sua innocentia exhibuisse testimo-
 nium Prælatorum Hiberniæ, præcipiatque
 ut verba illa: (Regulares in Hibernia)
 ab Archivis Facultatis, & a libris impres-
 sis eam censuram continentibus deleantur,
 & imprimendis non apponantur, instrumen-
 tumque hujusmodi Oratori consignetur;
 quod eo vel maxime fieri potest, quod sacra
 Facultas in publicis Comitibus jam testata
 fuerit, illa verba præter mentem ipsius
 fuisse apposita, quod si fiat, quieti & paci-
 Cleri in illa regione providebitur; & in-
 cendium dissidiorum, quod totum Regnum
 jam invasit, magna ex parte extinguetur,
 & citra cujuspiam injuriam Regularium in-
 nocentiæ consulatur, & orabit.

Sæc. XVII.
A. C. 1627.

§. XCVI.

*Epistola Hybernorum Regularium ad
Facultatem Theologicam.*

*Argentre
pag. 346.*

Die vigesima sexta Aprilis Cisterciensis, FF. Augustinianorum, Dominicanorum, Minorum, Capucinatorum, Jesuitarum, & Carmelitarum Procuratores ad hoc negotium specialiter deputati epistolam ab ipso Dublinensi Archiepiscopo & Hiberniæ Primate signatam ad Parisinam Facultatem dederunt, hæc exponentes: „Perplendidi doctrinæ vestræ radii per Christianum Horizontem quaquaversum late diffusi, summaque a Deo autoritatis vestræ gravitas, cuicumque alias etiam intrepido iudicii & censuræ vestræ mixtum veneratione horrorem incuteret, præsertim cum omnibus de prudentiæ vestra ita persuasum sit, nihil facile vestris manibus elabi, quod vestri ingenii acumine, & sinceritatis cribro non fuerit antea diu & permature discussum; nobis relatum tamen, sapientissimis Dominationibus vestris portitas fuisse nuperrime decem, duodecimve male sanas propositiones, Ecclesiæ placitis non adeo conformes, quasi in Cleri contemptum vulgo declamatas, quæ si vere (ut impositum vobis fuit)